

<i>Sygn. akt</i>	<i>III AUa 895/14</i>
------------------	-----------------------

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **5 marca 2015 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Urszula Kocyłowska
	Sędziowie:	SSA Marta Pańczyk-Kujawska (spr.) SSA Roman Skrzypek
	Protokolant	st.sekr.sądowy Anna Budzińska

po rozpoznaniu w dniu **5 marca 2015 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **K. K.**

przeciwko **Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego**

o rentę rodzinną rolniczą

na skutek apelacji wnioskodawcy

od wyroku **Sądu Okręgowego w Krośnie**

z dnia **24 września 2014 r.** sygn. akt **IV U 295/14**

u c h y l a zaskarżony wyrok oraz poprzedzającą go decyzję Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z dnia 21 stycznia 2014 r. i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania bezpośrednio temu organowi rentowemu.

Sygn. akt III AUa 895/14

UZASADNIENIE

Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego decyzją wydaną

21 stycznia 2014r. odmówił K. K. przyznania prawa do renty rodzinnej rolniczej. Za podstawę wydania decyzji tej treści uznano wynik badania przeprowadzonego przez komisję lekarską KRUS, która orzeczeniem wydanym 7 stycznia 2014r. nie uznała wnioskodawczyni za całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym.

W podstawie prawnej powyższego rozstrzygnięcia organ rentowy przywołał art. 29 ust. 1 i 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznych rolników oraz art. 68 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych .

W odwołaniu, od powyższej decyzji, skierowanym omyłkowo do Sądu Rejonowego w Krośnie Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych – K. K. naprowadziła, że nie zgadza się z rozstrzygnięciem w niej zawartym.

W dalszej części szczegółowo opisała stan swojego zdrowia, w tym również kolejne, na przestrzeni życia hospitalizacje, wskazując na ich przyczyny, zarzucając że ocena stanu jej zdrowia dokonana w postępowaniu przed organem rentowym jest niezgodna ze stanem faktycznym. Wniosła o rozpoznanie sprawy przez Sąd i wydanie orzeczenia adekwatnego do stanu jej zdrowia.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie, przywołując ponownie ustalenia zawarte w orzeczeniu komisji lekarskiej KRUS.

Rozpoznając odwołanie Sąd I instancji przeprowadził dowód z opinii dwu biegłych lekarzy sądowych specjalistów z zakresu kardiologii oraz chorób płuc na okoliczność oceny stanu zdrowia odwołującej i ustalenia, czy stan jej zdrowia uzasadnia uznanie jej za „całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym”, wzywając jednocześnie biegłych do wskazania ewentualnej daty powstanie tejże niezdolności i jej charakteru.

Biegły kardiolog stwierdził u badanej wrodzoną wadę serca skorygowaną, niedomykalność zastawki tętnicy płucnej nieistotną hemodynamicznie oraz astmę oskrzelową w wywiadzie, dalej podał, że wnioskodawczyni nie jest całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym.

Swoje stanowisko biegły szczegółowo uzasadnił do protokołu oględzin z 16 maja 2014r.

Biegły specjalista z zakresu chorób płuc z kolei stwierdził u K. K. astmę oskrzelową przewlekłą stwierdzając jednocześnie że nie powoduje ona klinicznych cech niewydolności oddechowej, choroba natomiast oskrzeli ma charakter stabilny jest dobrze kontrolowana i nie czyni badanej całkowicie niezdolnej do wykonywania pracy w gospodarstwie. Opiniodawca zgodził się w całości ze sposobem oceny stanu zdrowia wnioskodawczyni dokonanej w postępowaniu przed organem rentowym.

Swoje stanowisko biegły uzasadnił do protokołu oględzin z 23 czerwca 2014r.

Opinie powyższe zostały doręczone stronom , które nie złożyli do nich pisemnych zarzutów.

Wyrokiem wydanym 24 września 2014r. Sąd I instancji oddalił odwołanie. W uzasadnieniu wskazał, powołując się na treść opinii wyłącznie biegłego specjalisty z zakresu kardiologii, którą uznał za w pełni miarodajny dowód ustalając, że wnioskodawczyni nie jest całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym, co uzasadnia z kolei ustalenie „że odmowa przyznania prawa do renty rodzinnej jest uzasadniona”, co skutkowało oddaleniem odwołania w oparciu o art. 477¹⁴ § 1 kpc.

Wyrok powyższy apelacją do Sądu II instancji zaskarżyła K. K. zarzucając, iż jego wydanie nastąpiło na podstawie „błędno ustalenia faktycznego” iż jest zdolna do pracy. Apelacja formułuje wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku i przyznanie prawa do dochodzonej renty rodzinnej. W uzasadnieniu apelująca przywołała w znacznej części opis stanu swojego zdrowia, jaki zawierało, skierowane do Sądu I Instancji odwołanie, dodatkowo podnosząc iż nie jest w stanie zaakceptować rozstrzygnięcia zawartego w wyroku, a to wobec faktu że zostało oparte na „wypaczonych

wynikach badania przeprowadzonego niezgodnie ze sztuką lekarską i w zasadzie od samego początku było nastawione na wcześniejsze orzeczenie orzecznika KRUS”.

Powyższe uzasadnia zgłoszony w apelacji wniosek.

Sąd II instancji zważył co następuje:

Apelacja jest uzasadniona jedynie w zakresie w jakim skutkować musi uchylenie kwestionowanego nią wyroku, jak i poprzedzającej go decyzji

i przekazanie sprawy bezpośrednio organowi rentowemu do ponownego rozpoznania.

W pierwszej kolejności przyjdzie zwrócić uwagę, iż istotą sprawy była ocena uprawnień wnioskodawczyni do renty rodzinnej po zmarłej matce, która była rolniczką. Powyższa uwaga w sprawie jest konieczna, o tyle aby przypomnieć, iż oceniając warunki od spełnienia których uzależniona jest skuteczność wniosku o rentę rodzinną po zmarłym rolniku, przyjdzie stwierdzić, iż w odniesieniu do zmarłego będą musiały wystąpić przesłanki określone w art. 29 ust. 1 ustawy z 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników.

Odnosząc powyższe do okoliczności sprawy przyjdzie stwierdzić, że poza sporem pozostawał fakt, że zmarła podlegała rolniczemu ubezpieczeniu w pełnym zakresie z mocy ustawy od 1 stycznia 1987r. do daty śmierci.

Kwestią zatem do rozstrzygnięcia w okolicznościach rozpoznawanej sprawy było, czy wnioskodawczyni jako córka zmarłej, spełnia przewidziane prawem warunki do dochodzonego świadczenia.

Rozstrzygając zatem kwestie sporną należało mieć na uwadze regulację zawartą w art. 29 ust. 2 wyżej przywołanej ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników. W tym miejscu wymaga odnotowania fakt, iż przepis ten uzależnia uprawnienie do uzyskania renty rodzinnej przez dziecko, od spełnienia po jego stronie warunków przewidzianych do ustalenia takiego rodzaju świadczenia w myśl przepisów emerytalnych.

Zaznaczenia jednocześnie w tym miejscu wymaga również fakt, iż powyższy przepis wprost odsyła do regulacji zawartej w tychże przepisach, co odnieść należy dosłownie do treści art. 68 ust. 1 pkt. 3 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z FUS, gdyż wnioskodawczyni, w dacie wystąpienia z wnioskiem o przyznanie dochodzonego świadczenia miała ukończone 27 lat. Omawiany przepis dozwala na przyznanie prawa do renty rodzinnej, dzieciom bez względu na wiek, pod warunkiem, że stały się całkowicie niezdolne do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub całkowicie niezdolne do pracy w okresie do ukończeniu 16 lat, względnie do ukończenia nauki w szkole jeśli przekroczyły 16 lat życia (pkt 1 i 2).

Przywołanie dosłownej treści powyższego przepisu, wskazuje w sposób nie budzący wątpliwości, iż aby K. K. mogła skutecznie ubiegać się o prawo do dochodzonej renty rodzinnej, musi wykazać że jest co najmniej całkowicie niezdolna do pracy, a ponadto że niezdolność ta powstała w czasie do ukończenia przez nią nauki w szkole, po osiągnięciu 16 roku życia.

Mając na uwadze powyższe, przyjdzie stwierdzić, że organ rentowy, jak również Sąd I instancji nie rozpoznał istoty sprawy. Ustalenia bowiem dotyczące oceny stanu zdrowia wnioskodawczyni, dotyczyły udzielenia odpowiedzi na pytanie, czy jest ona całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym, co w istocie skutkować musi ustaleniem o braku wyjaśnienia jedynej spornej w sprawie okoliczności, i co w konsekwencji tej sytuacji z kolei skutkować musiało uchylenie, zarówno wydanej przez rolniczy organ rentowy decyzji, jak i wyroku Sądu I instancji, w celu rozpoznania sprawy.

W ponownym zatem postępowaniu, rzeczą organu rentowego będzie przeprowadzenie, postępowania dowodowego i jednoznaczne przesądzenie, czy stan zdrowia wnioskodawczyni uzasadnia uznanie jej za całkowicie niezdolną do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a także - czy ewentualna całkowita jej niezdolność do pracy powstała w okresie, o jakim mowa w art. 68

ust. 1 pkt 3 w zw. z pkt 1 i 2 wyżej oznaczonej ustawy emerytalno- rentowej

z 17 grudnia 1998r.

Należy w tym miejscu przypomnieć , iż wnioskodawczyni będąc obecna na rozprawie w tut. Sądzie Apelacyjnym oświadczyła, że ukończyła technikum krawieckie, a następnie wyższe studia ekonomiczne. W sytuacji potwierdzenia powyższych okoliczności stosownymi dokumentami należy zwrócić uwagę na zapisy w nich zawarte, odnosząc je do kwestii dotyczącej warunku „czasu” powstania niezdolności do pracy skarżącej.

Przeprowadzenie postępowania w sposób wyżej określony, a następnie ocena jego wyników i na jej podstawie wyciągnięte wnioski będą mogły stanowić podstawę merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy, a wydana decyzja wraz z uzasadnieniem odpowiadającym treści przepisu art. 107 kpa , będzie poddawać się kontroli sądowej, w sytuacji zakwestionowania rozstrzygnięcia w niej zawartego, poprzez złożenie odwołania.

Podstawę prawną wyroku stanowi przepis art. 477^{14 a} w zw. z art. 386

§ 4 kpc.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)